

ORĘDOWNIK

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalnie 1,50 zł.

Wychodzi raz w tygodniu.

Ogłoszenia: wiersz 2 łam milim. 20 gr.

293. Utrzymanie rowów.
294. Współpraca władz z L. O. P. P.
295. Warunki przyjmowania robotników do Cukrowni w okresie kampanii buraczanej.
296. Wolne miejsca.

297. Sprzedaż drzewa.
298. Pomór i zaraza świń.
299. Choroba zakaźna.
300. Choroba zakaźna.

293. Utrzymanie rowów.

Art. 76, ust. 1 ustawy wodnej z dn. 19. IX. 1922 r. Dz. Ust. R. P. № 102, poz. 936) w brzmieniu ustanowionym rozporządzeniem Ministerstwa Robót Publ. z dnia 13. III. 1928 r. (Dz. Ust. R. P. № 62, poz. 574) wyjaśnia, że obowiązek utrzymania wód płynących obejmuje obowiązek utrzymania wolnego odpływu. Z tego wynika, że obowiązek ten nie obejmuje ulepszenia tego odpływu. Bardzo często się zdarza, że właściciele gruntów drenując swe grunty wpuszczają ryloty z drenów do istniejącego rowu odpływowego. To im zasadniczo wolno, z zastrzeżeniem art. 25 ustawy wodnej ponieważ właściciel ma prawo wprowadzać do swej wody płynącej wodę naziemnie lub podziemnie, bezpośrednio lub pośrednio (art. 36 ust. 2 pkt. 2 ustawy wodnej). Jednakże w większości wypadków okazuje się, że rów ma za małe rozmiary, ażeby pomieścić wodę w wzmożonej obecności.

Wówczas zajść mogą dwie ewentualności:

- a) właściciel gruntu drenowanego stwierdza, że woda w rowie stagnuje i nie odpływa. Sądząc, że polega to na tem, iż sąsiad niżej położony nie wyczyścił rowu, wnosi do władzy wodnej (Starostwa Pow.) ażeby ta ostatnia nakazała sąsiadowi wyczyszczenie rowu. Władza wodna może zarządzić w myśl przepisów art. 78—81 z utrzymaniem zasady wyrażonej w art. 76 ust. 1 ustawy wodnej, to znaczy, że zarządzenia jej nie mogą wyjść poza utrzymanie wolnego odpływu w rowie o rozmiarach takich, w jakich od dawna istniał. W największej ilości wypadków zarządzenie jej ograniczyć się musi do usunięcia namułu lub innych przeszkód na dnie lub brzegach łożyska, jakie się zebrały na twardym dnie rowu. Zarządzenia takie wydawać będzie władza wodna tylko wówczas, gdy usunięcie namułu będzie celowe i wystarczające do całkowitego odprowadzenia stagnującej wody. Jednak przeważnie jedynie celowym zarządzeniem będzie nakazanie rozszerzenia rozmiarów rowu. Takie zarządzenie władza wodna wydać może jedynie na warunkach, przewidzianych w art. 124—128 ustawy wodnej, a zatem m. i. za odszkodowaniem właściciela gruntu niżej położonego przez właściciela wyżej położonego,

- b) albo właściciel gruntu niżej położonego niż grunt zdrenowany stwierdza, że nadmiar wody doprowadzony z drenów nie może pomieścić się w rowie i występuje z brzegów, zalewając mu grunt. Właściciel ten takiej ilości wody z drenów wyżej położonych sąsiadów przyjmować nie potrzebuje, ponieważ prawo tych sąsiadów z art. 36 ust. 2 lit 2 ustawy wodnej, ograniczone jest przepisami art. 37 ust. 1 lit. 2, tejże ustawy. To znaczy, że sąsiad wyżej położony nie ma prawa doprowadzać tyle wody z drenów do rowu, ażeby przez to stan wody w rowie tak się podwyższył, iżby obce grunty przyległe do rowu zostały narażone na szkodę. W takich wypadkach, władza wodna stwierdza tę szkodę, przyczem nieznacznych szkód lub szkód spowodowanych zmianą stanu wody gruntowej nie bierze pod uwagę (art. 37 ust. 2, 3 ustawy wodnej). Jeżeli pozatem stwierdzi szkodę sąsiada niżej położonego zakazuje właścicielowi gruntu wyżej położonego odprowadzania wody z dren do rowu do czasu aż nie wniesie o rozszerzenie rozmiarów rowu w myśl artykułów 124—128 ustawy wodnej.

R a w i c z, dnia 31-go sierpnia 1931 r.

S T A R O S T A P O W I A T O W Y

(—) Ekkert

L. dz. 4150/31.

294. Współpraca władz z L. O. P. P.

Należyte przygotowanie obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, mającej w swym całokształcie pierwszorzędne znaczenie dla bytu Państwa i jego rozwoju, wymaga tak ze strony władz państwowych, jak i społeczeństwa szeregu ofiar i wysiłków. Ofiary te i wysiłki poczynione być mogą, jeśli społeczeństwo będzie należycie uświadomione o znaczeniu tej sprawy i jeśli udział jego w sprawie obrony powietrznej będzie mu ułatwiony. Obowiązkiem władz państwowych jest zatem nie tylko działać w tym kierunku w zakresie swej kompetencji, ale także jaknajwydatniej popierać pracę i akcję tego rodzaju, wychodząc z łona samego społeczeństwa.

Zadania tego podjęła się przedewszystkiem organizacja „Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej Państwa”. Dotychczasowa żywa działalność tej in-

stytucji daje gwarancję należytego wywiązania się z przyjętych zadań, a zarazem daje podstawę do zajęcia względem niej nie tylko zyczliwego stanowiska ze strony władz państwowych, ale do udzielenia jej pomocy i jaknajszerszego poparcia tak meralnego jak i materialnego.

Zechcą zatem P.P. Kierownicy Władz, Urzędów i Instytucyj Państwowych oraz Burmistrze, Wójei, Sołtysów i Przełożeni obszarów dworskich, tudzież Społeczeństwo powiatu rawickiego odpowiednio ustosunkować się i zainteresować pracą L. O. P. P. i jej miejscowych organów (Kół L. O. P. P.).

W szczególności proszę mieć na uwadze, że Ligi nie należy traktować jako instytucję o charakterze dobroczynno-społecznym, lecz jako organizację współdziałającą w przygotowaniu obrony Państwa. Dlatego też stosować względem niej należy specjalną politykę, zmierzającą do jaknajzyczliwszego rozpatrywania oraz popierania w ramach przepisów obowiązujących wniosków i działalności L. O. P. P., a w szczególności w zakresie:

- a) zwiększenia jej dochodów;
- b) przyznawania względnie uzyskiwania pewnych świadczeń w naturze;
- c) popierania w dziedzinie organizacyjno-propagandowej.

Samorządy winny stale zwracać uwagę na potrzebę jaknajwydatniejszego popierania L. O. P. P. i umieszczać corocznie w ich budżetach pewne sumy na rzecz tej organizacji.

W końcu zaznaczam, że imprezom organizowanym przez Ligę i mającym na celu zwiększenie jej środków oraz propagandę i uświadamianie społeczeństwa, w szczególności zaś urządzanemu przez nią corocznie „Tygodniowi L. O. P. P.” należy również udzielać jak najzyczliwszego i sprężystego poparcia i pomocy.

Proszę o bezpośrednie i stałe interesowanie się tą sprawą.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych porozumie się Pan Wojewoda z P.P. Kierownikami innych władz i Urzędów niezespolonych z władzami administracji ogólnej w celu uzyskania z ich strony zgodnego współdziałania w zakresie popierania L. O. P. P.

R a w i e z, dnia 3-go września 1931 r.

STAROSTA POWIATOWY
L. dz. 4193/31. (—) Ekkert

295. Warunki przyjmowania robotników do Cukrowni w okresie kampanji buraczanej.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Lesznie podaje do wiadomości, że dla kontroli zgłaszających się pracowników i praktycznego przeprowadzenia rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15-go lutego 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 18, poz. 123) w okresie kampanji buraczanej w cukrowniach, robotnicy chcący otrzymać tamże pracę winni być w posiadaniu zaświadczeń wystawionych przez Urzędy gminne (Magistraty, Wójtostwa lub Sołectwa) według poniższego wzoru:

P o ś w i a d c z e n i e

Niniejszem poświadczam, że robotnik(ica)..... (imię i nazwisko) zamieszkały w..... (miejsce zamieszkania) jest żonaty (samotny) i ma..... (ile) nieletnich dzieci do lat 16 na utrzymaniu.

Zgłaszający się nie posiada żadnej nieruchomości (majątku), wzgl. (ile) mórg ziemi (ile) mórg ziemi posiadają rodzice, bracia lub siostry.....

Podpis i pieczęć Urzędu.

Poświadczenia wystawiać należy tylko dla zgłaszających się robotników oraz posiadaczy do 5 mórg własnej ziemi lub dzierżawy. Posiadaczy zaś ponad 5 mórg ziemi kierować należy do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Lesznie, który w wyjątkowych razach wystawiać będzie przekazy interesantom po zbadaniu ich stanu majątkowego. To samo dotyczy robotników z innych powiatów (nie z powiatu rawickiego), którzy po przekazy do Cukrowni zgłaszać się muszą do P. U. P. P. w Lesznie.

R a w i e z, dnia 10-go września 1931 r.

STAROSTA POWIATOWY
L. dz. 4275/31 (—) Ekkert

296. Wolne miejsca.

1 pomocn. handlowy z branży bławatów, 1 nauczycielka na majątek z dobrymi kwalifikacjami, 8 służących z gotowaniem, 14 służących do gospodarzy, 3 parobków do koni, 11 pastuchów do bydła w wieku od 14 do 16 lat.

Wolne miejsca dla terminatorów:

2 uczni stolarskich, 2 uczni piekarskich, 1 uczeń kołodziejski, 1 uczeń szklarski, 1 uczeń krawiecki, 1 uczeń malarski.

Poszukują pracy:

11 kowali, 32 ślusarzy, 4 blacharzy, 3 monterów, 15 szoferów, 41 murarzy, 14 cieśli, 2 malarzy, 35 stolarzy, 19 kotodziel, 2 zecerów, 1 kuśnierzy, 5 rymarzy, 11 obuwników, 12 krawców, 4 krawcowe, 18 piekarzy, 3 rzeźników, 22 urzędników gospodarczych, 2 gorzelników, 4 leśników, 12 muzyków, 4 gastronomów, 4 techników bud., 2 inżynierów, 9 nauczycieli, 4 nauczycielki szkoły powszechnej, 1 profesor gimnazjum, 40 biuralistów, 20 biuralistek, 41 pomocników kupieckich, 10 ekspedjentek, 700 robotników niekwalifikowanych, 40 robotnic przemysł., 3 inwal. wojennych lżej poszkodowanych.

Zgłoszenia przyjmuje Ekspozytura Państw. Urzędu Pośrednictwa Pracy w Lesznie.

R a w i e z, dnia 7-go września 1931 r.

STAROSTA POWIATOWY
L. dz. 4240/31. (—) Ekkert.

297. Sprzedaż drzewa.

We środę, dnia 30 bm. o godz. 12,30 odbędzie się sprzedaż drzew przydrożnych (wierzb) znajdujących się na drodze powiatowej Sobiańkowo—Konary w drodze publicznego przetargu najwięcej dającym za gotówkę.

Punkt zborny, oberża w Sobiańkowie.

R a w i e z, dnia 10-go września 1931 r.

PRZEWODN. WYDZIAŁU POWIATOWEGO

(—) Ekkert

Starosta Powiatowy.

298. Pomór i zaraza świń.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że w majątności Ciołkowo powiatu gostyńskiego stwierdzono urzędowo pomór i zarazę świń.

R a w i e z, dnia 8-go września 1931 r.

STAROSTA POWIATOWY

(—) Ekkert

299. Choroba zakaźna.

Choroba zakaźna „Płonica” u Jerzego Sawickiego w Sierakowie wygasa. Dezynfekcja końcowa została uskutecznioną.

R a w i e z, dnia 1-go września 1931 r.

W Ó J T

(—) Szaniecki

300. Choroba zakaźna.

Choroba zakaźna „Płonica” u Idy Schell w Zawadzie wygasa.

Dezynfekcja została przeprowadzona. Zarządzone środki ochronno-zapobiegawcze znosi się.

B o j a n o w o, dnia 7-go sierpnia 1931 r.

W Ó J T

(—) J. Domagała.